
Adonis

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Adonis", i: *Mindeudgave Digte*, side: 62, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Adonis

Som nu jeg stirrer ind i Aftenrøden,
der bløder bag de nattesorte Træ'r,
saa synes jeg, jeg længes efter Døden,
skønt Livet er mit dybeste Begær.

Hvor ofte har jeg følt den samme sære,
tvedelte Længsel i mit unge Sind,
et Savn saa kvidefuldt og sødt at bære,
at Taaren dugged Smilet paa min Kind!

Naar alt var graat og virkeløst og øde,
og ingen Solgians over Himlen laa,
fornam jeg atter Hjertet som forbløde
i denne uopfyldelige Traa.

Og naar de gamle Salmemelodier
med barnlig Enfold bød mig deres Fred,
igen ad skumringsdunkle Gaadestier
usikkert famlende min Tanke gled.

Ja, selv naar Hun, uendelig fortrolig,
mig rækker Anelse om Lyst og Nød,
der gør mit Hjerte til en Guddoms Bolig,
kan Længslen komme mod den stille Død.

Hvo ved, hvad Lægedom der er fornøden
for Sind, der svajer som et stormstedt Siv? --
Det er mig, som min Længsel efter Døden
er eet med Hjertets bange Bøn om Liv.